

Unntatt offentlighet, offl § 13, jf
fvl § 13 1.ledd nr.1 taushetsplikt

Berg kommune
9385 Skaland

Klage over avslag på innsyn i offentlig søkerliste på stilling som rådmann i Berg kommune

Vi viser til klage over at en søker til rådmannsstillingen i Berg kommune er unntatt fra offentlig søkerliste. Klagen ble fremsatt av Folkebladet ved redaktør Steinulf Henriksen 23.6.2015. Folkebladet henvendte seg til Fylkesmannen 2.9.2015, da klagen fremdeles ikke var behandlet av Berg kommune. Etter anmodning om behandling av klage sendt 8.9.2015 og purring 21.9.2015, sendte ordfører en redegjørelse for de vurderinger som var gjort da søker ble unntatt offentlig søkerliste i tilsettingsprosessen. Fylkesmannen mottok denne redegjørelsen 19.10.2015.

***

Fylkesmannen tar klagen fra Folkebladet til følge. Berg kommune hadde ikke grunnlag for å unnta søkeren fra offentlig søkerliste.

I det følgende vil vi begrunne vår avgjørelse nærmere.

***

Sakens bakgrunn

Berg kommune utlyste stilling som rådmann med søknadsfrist 7.6.2015. Innen søknadsfristen var det innkommet ni søknader til stillingen. En av søkerne (søker nr. 1) var unntatt fra den offentlige søkerlisten.

Folkebladet omtalte søkerlisten til rådmannsstillingen i en avisartikkel 18.6.2015, og det fremgår her at en av søkerne er unntatt offentlighet.

I avisen er ordfører bedt om å begrunne hvorfor den aktuelle søkeren er unntatt offentlighet. I artikkelen uttaler ordfører Guttorm Nergård i følge Folkebladet følgende:

Det henger sammen med situasjonen vedkommende er i, som går på forretningsmessige ting. Jeg har valgt å ta hensyn til et ønske om å unnta navnet hans fra offentlighet.

Ordføreren uttalte videre:

Jeg er klar over at vi balanserer på en knivsegg og opererer på grensa til det vi har lov til, men vi må bare ta dette. Risikoen på den andre sida er at vi mister søkeren. Så får vi heller ta legge oss ydmyk den dagen dommen faller.

Folkebladet ved redaktør Steinulf Henriksen klaget i brev av 23.6.2015 på at en av søkerne var unntatt offentlig søkerliste.

2.7.2015 tilsatte kommunestyret ny rådmann. Stillingen ble tildelt Tore-Jan Gjerpe, som er den søkeren som var unntatt offentlighet.

I en henvendelse til Fylkesmannen 2.9.2015 etterlyste Folkebladet kommunens behandling av klagen fremsatt 23.6.2015. Det ble vist til at avisen hadde fått umiddelbar bekreftelse fra kommunen om at klagen var mottatt, men siden ikke hørt noe mer fra kommunen vedrørende klagebehandlingen.

I brev av 8.9.2015 til Berg kommune etterlyste Fylkesmannen behandling av klagesaken. Fylkesmannen viste til offentleglova § 32 tredje ledd som krever at kommunen forbereder og avgjør klage uten ugrunnet opphold. Fylkesmannen påpekte at behandlingstiden for førsteinstanssaker er fem dager, jf. offentleglova § 32 annet ledd. Det gis noe lengre tid til klagebehandlingen. Berg kommune ble anmodet om omgående å ta stilling til klagen, og hvis klagen ikke ble tatt til følge oversende alle dokumenter i saken, herunder fullstendig søkerliste med de begrunnelser og vurderinger som er gjort for å unnta søker fra offentlighet. Det ble vist til at det ikke har betydning for klagesaksbehandlingen at stillingen var besatt, og at navnet i den forbindelse ble gjort kjent. Det skal likevel vurderes om vilkårene for å unnta søker fra offentlig søkerliste var oppfylt på tidspunktet da offentliggjøring ble nektet.

Da saken ikke ble oversendt innen fristen satt til 17.9.2015, sendte Fylkesmannen 21.9.2015 purring til kommunen. Saken ble først oversendt fra Berg kommune til Fylkesmannen i brev datert 15.10.2015, mottatt her 19.10.2015.

Det fremgår i redegjørelsen fra kommunen til klagesaken, fra ordfører, at han selv etter samtale med søker besluttet at søkerens navn skulle unntas offentlighet. Det blir i redegjørelsen vist til hensynet til søkerens forretningsvirksomhet som rådgiver i et privat firma, og at han ved å stå i offentlighetens lys som søker på rådmannstillingen, kunne skape usikkerhet og tvil og av den grunn skade etablerte kundeforhold. Videre begrunnet ordfører imøtekommelsen av søkers ønske med at offentliggjøring kan få konsekvenser for framtidig rekruttering av rådmenn generelt, og også for rekruttering i til denne stillingen.

Fylkesmannen fikk oversendt søknad av 5.6.2015 fra søkeren, hvor det er oppgitt følgende begrunnelse for anmodning om å unntas offentlig søkerliste:

For di jeg i dag driver egen virksomhet, kan det være uheldig for virksomheten at dette blir offentliggjort. Samtidig har jeg respekt for at kommunen ønsker å forholde seg korrekt til den nye offentleglova. Jeg håper imidlertid jeg gis anledning til å trekke min søknad, dersom formannskapet ber kommunestyret velge en annen søker.

I mangel av skriftlig vedtak har Fylkesmannen har vurdert innsynssaken på grunnlag av ordførers skriftlige redegjørelse og søkerens skriftlige anmodning om å få sin søknad unntatt offentlighet.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er klageinstans for de avgjørelser kommunen treffer etter offentleglova, jf. offl. § 32 første ledd, tredje punktum. Klagen er fremsatt innen klagefristen i forvaltningsloven § 29, og tas til behandling.

Om betydningen av at stillingen er besatt og at kommunen har gitt klager innsyn i ettertid

Klagen behandles selv om stillingen er besatt før Fylkesmannen har fått klagen til behandling. Det vises til Sivilombudsmannens uttalelse i sak 2007/1748:

Det forhold at tilsettingssaken er avsluttet, kan ikke begrense fylkesmannens plikt til å foreta en selvstendig klagebehandling og prøve kommunens vedtak fullt ut. Det vises i denne sammenheng til det jeg har uttalt i ombudsmannsak 2004/3100 (Somb-2005-9):

«Klageretten etter lovens § 9 over et avslag på en begjæring om meroffentlighet vil ofte bli illusorisk dersom søknadsfristens utløp skal være avgjørende for muligheten til en reell overprøving av meroffentlighetsvurderingen. ... Tilsvarende vil gjelde dersom tidspunktet for tilsetting avskjærer reell overprøving. Jeg kan ikke se at det er grunnlag for å hevde at lovgiveren har forutsatt en slik begrensning i klageinstansens kompetanse.»

Fylkesmannen vil derfor prøve om beslutningen om å unnta søkeren fra offentlig søkerliste var rettmessig på det tidspunktet klager ble nektet innsyn.

Rettslig grunnlag for vurderingen

Hovedregelen i offentleglova er at alle saksdokument i offentlig virksomhet er åpne for innsyn, jf. offl. § 3. Unntak fra denne regelen krever grunnlag i lovforankret unntaksbestemmelse. Dersom et dokument ikke er omfattet av et slikt unntak, kan det ikke nektes innsyn i det.

Etter offentleglova § 25 første ledd kan forvaltningen gjøre unntak fra offentlighet for dokumenter i sak som gjelder ansettelse eller forfremmelse i offentlig tjeneste. Dette unntaket gjelder derimot ikke for søkerlisten, jf. § 25 annet ledd.

Søkerlisten skal inneholde navn, alder, stilling eller yrkestittel og bosted- eller arbeidskommune for hver enkelt søker. I forarbeidene til offentleglova, Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150 er det angitt at søkerlisten normalt skal foreligge 2-3 dager etter søknadsfristens utløp. Søkerlisten er offentlig med en gang den er utarbeidet, jf. § 4 annet ledd.

Fylkesmannen bemerker at søkerlisten som ble utarbeidet til stilling som rådmann i Berg manglet angivelse av søkerens stilling/yrkestittel, slik loven krever. Denne mangelen gjelder alle søkerne. Hensikten med offentlig søkerliste er at offentligheten skal kunne vurdere om det er den best egnede søkeren som tilbys stillingen. Nåværende stilling eller yrkestittel er således en sentral opplysning. For søker nr. 1, som er unntatt offentlighet, er heller ikke

bosted eller arbeidskommune oppgitt. Vi anmoder Berg kommune om å påse at de offentlige søkerlister kommunen utarbeider i ansettelsessaker er fullstendige.

Det offentlige organet kan vurdere unntak fra oppføring på den offentlige søkerlisten for søkere som selv ber om dette. Hvis en eller flere søkere unntas slik offentliggjøring, skal det likevel fremgå av den offentlige søkerlisten hvor mange søkere det er til stillingen og hvilket kjønn de har, jf. § 25 andre ledd syvende punktum.

Kommunen skal foreta en konkret og individuell vurdering av de hensyn som taler for og imot unntak fra offentlighet for den enkelte søker. Om de hensyn som gjør seg gjeldende sier forarbeidene i Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150:

Vurderinga må skje konkret og i høve til kvar enkelt søkjar og dei grunnar dei gir for ikkje å bli førte opp på den offentlege søkjarlista. I vurderinga må det leggjast vekt både på den interessa ålmenta har i innsyn i saka, rekrutteringsomsyn og personvernomsyn. Ved vurderinga av om ei slik oppmoding skal bli teken til følgje, skal det leggjast vekt på om det knyter seg særleg offentleg interesse til stillinga. Dette inneber at det som hovudregel skal særlege grunnar til for at ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på den offentlege søkjarlista kan bli tatt til følgje når det gjeld leiande stillingar. Dette inneber ikkje at det aldri bør vere høve til å ta oppmodinga til følgje i slike tilfelle, men at forvaltningsorganet konkret må vurdere kvar søkjar, og at kontrollomsynet normalt vil vege tungt ved denne typen tilsetjingar. At det skal særlege grunnar til for å ta ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på søkjarlista til følgje, inneber at det generelle ubehaget ein søkjar vil kunne oppleve ved at det blir kjent at han har søkt ei stilling, ikkje vil vere nok. For at ei slik oppmoding skal kunne takast til følgje, må det liggje føre spesielle omstende og påvisast at innsyn vil kunne føre til meir konkrete skadar eller ulemper.

Det er ikke tilstrekkelig at det foreligger ulemper som etter sin art kan være relevant, det må foretas en individuell vurdering av den enkelte søkers behov, jf. Sivilombudsmannens uttalelse i SOMB 2003-9:

I forlengelsen av dette vil jeg understreke at forvaltningen må foreta en selvstendig vurdering av de argumenter og behov den enkelte søker framholder. At det er tale om argumenter og behov som etter sin art vil kunne være relevante kan ikke være avgjørende.

Selv om det kan påvises ulemper for den enkelte søker, må søkers interesse avveies mot allmennhetens interesse i kunne føre kontroll med forvaltningen av fellesskapets ressurser, jf. bl. a. St.meld. nr. 32 (1997-1998) punkt 5.9.3:

Forvaltningens ansatte skal på vegne av fellesskapet forvalte fellesskapets verdier og ressurser. Det er ikke likegyldig hvilke personer som får slike oppgaver, og det er viktig at allmennheten har anledning til å kontrollere at forvaltningen ansetter de best egnete personene. Dersom allmennheten ikke har en rett til å få innsyn i hvem som faktisk har søkt offentlige stillinger fratras den en viktig kontrollmulighet.

Åpenhet er en forutsetning for å ivareta den vesentlige samfunnsinteresse som ligger i at allmennheten kan øve kontroll med forvaltningen. For at den enkelte søkers interesser skal gå foran dette hensynet ved å få sitt navn unntatt fra offentlighet, må det foreligge tungtveiende hensyn som gjør seg gjeldende for vedkommende søker.

Det må i denne vurderingen også legges vekt på om det knytter seg særlig offentlig interesse til den aktuelle stillingen, jf. offl. § 25 annet ledd fjerde punktum. Terskelen for å unnta søkere fra oppføring på offentlig søkerliste er høyere for stillinger som det knytter seg offentlig interesse til. I forarbeidene til offentleglova er det listet opp eksempler på stillinger som er av særlig offentlig interesse, jf. Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150:

Blant dei stillingane det knyter seg stor offentlig interesse til, og der terskelen for å få gjennomslag for ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på søkjarlista vil vere høg, kan ein til dømes nemne stilling som departementsråd, direktør eller leiar for statlege direktorat eller uavhengige organ, fylkesmann eller rådmann i kommunane.

Utgangspunktet er at alle søkere offentliggjøres på søkerlisten til enhver stilling i et offentlig Organ. At vår sakgjelder stillingen som rådmann innebærer at terskelen for å gjøre unntak fra dette er enda høyere enn ved ansettelse i mindre profilerte stillinger. De skader og ulemper som gjør seg gjeldende for den enkelte søker må for dette tilfellet være mer omfattende for å veie opp for den offentlige interessen i fullt innsyn i søkerlisten.

Om kommunens vurderinger for å unnta søkeren fra offentlig søkerliste

Et vedtak om å avslå innsyn skal være skriftlig, og vise til de reglene som er grunnlag for avslaget, jf. offentleglova § 31. Berg kommune har ikke utarbeidet et skriftlig vedtak om avslag på innsyn, slik offentleglova krever.

Dersom den som har krevd innsyn ikke får slikt vedtak innen fem arbeidsdager etter at organet mottok innsynskravet, skal det regnes som et avslag som kan påklages, jf. offentleglova § 32 annet ledd. Saken er for øvrig omtalt i avisen, og her bekrefter ordfører at kommunen ikke vil offentliggjøre den aktuelle søkeren. Ordfører gir imidlertid uttrykk for at kommunens vurdering er gjort under tvil, da han til avisen uttaler at kommunen «opererer på grensa til det vi har lov til», og dersom det ikke er i henhold til loven «så får vi heller ta legge oss ydmyk den dagen dommen faller.»

I vurdering av klagen datert 15.10.2015 redegjorde ordfører Guttorm Negård for hvorfor innsyn ble nektet:

Søkerlisten er alltid offentlig. Offentleglova § 25 slår derfor fast at det i utlysningen skal gjøres oppmerksom på at opplysninger om søkere kan gjøres offentlig. Jeg forstår det slik at søkere likevel kan be om ikke å bli oppført på søkerlisten.

Dette skal da forvaltningsorganet vurdere. I de tilfellene der forvaltningen vil gi innsyn til tross for at en søker ikke vil ha navnet sitt offentliggjort, skal vedkommende søker først bli varslet. Da vil søker få anledning til å trekke søknaden. Tore-Jan Gjerpe ble kontaktet i forhold til disse momentene og han var tydelig både i innsikt og forståelse for regelverket.

I vurderingen av om forvaltningen - etter å ha mottatt en innsynsbegjæring, hadde jeg plikt til å offentliggjøre navnet på en slik søker, men likevel følte jeg at måtte jeg gjøre mine vurderinger og hensynta elementer som kunne få konsekvenser for framtidig rekruttering av rådmenn generelt og spesielt hvilken mulige konsekvens en søknad på rådmannstillingen i Berg kunne få dersom man ikke skulle nå frem.

Jeg var av den formening at offentlighetsloven åpnet for at jeg kunne unnta en søker fra den

offentlige Søkerlisten når søkeren ba om dette og at adgangen er et unntak fra offentlighetslovens hovedregel om at forvaltningens saksdokumenter er offentlige.

Det var dette som jeg vurderte rommet for å unnta Tore-Jan Gjerpe fra offentlig søkerliste. Det kom en forespørsel av Gjerpe om det kunne være mulig å holde han unna offentlighet lys grunnet i hans forretningsvirksomhet. Vurderingene for å imøtekomme Gjerpe var at han drev et privat firma innenfor rådgivning og ved å stå i offentlighetens lys som søker på rådmannstillingen i Berg, ville kunne skape usikkerhet og tvil og av den grunn kunne skade etablerte kundeforhold om han ikke skulle nå fram blant kandidatene.

Jeg vil også si at valget å unnta han fra offentlighet ble tatt av meg som ordfører og ble ikke diskutert eller saksbehandlet i noe politisk fora. Jeg konfererte heller ikke saken med fylkesmannen.

Jeg er imidlertid veldig klar på at den som søker rådmannstilling så skal terskel være høy for å bli unntatt offentlig søkerliste, men i dette tilfellet valgte jeg altså å hensynte faren for tap av kunder og mulig økonomisk tap for Gjerpe.

På grunnlag av ordførers redegjørelse legger Fylkesmannen til grunn at det verken ble utarbeidet vedtak i henhold til offentleglova § 31, eller nærmere redegjort for beslutningen i andre skriftlige dokumenter til saken.

Søker begrunnet sin forespørsel med at han driver egen virksomhet, og at det «kan det være uheldig for virksomheten at dette blir offentliggjort.» I ordførers redegjørelse fremgår det at det er vektlagt at søker «ved å stå i offentlighetens lys som søker på rådmannstillingen i Berg, ville kunne skape usikkerhet og tvil og av den grunn kunne skade etablerte kundeforhold om han ikke skulle nå fram blant kandidatene».

Hensynet til søkers næringsvirksomhet er etter sin art et relevant hensyn, men det må «ligge føre spesielle omstende og påvissast at innsyn vil kunne føre til meir konkrete skadar eller ulemper» for at dette skal kunne gi grunnlag for å unnta søkeren fra offentlig søkerliste, jf. forarbeidene i Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) side 150.

Søkere til offentlige stillinger må akseptere at offentliggjøring av vedkommendes navn på søkerlisten kan medføre noen ulemper. For denne stillingen, som etter sin art er av stor offentlig interesse, må også ulempene påvises i større omfang for å veie opp for offentlighetshensynet, jf. ovenfor.

Fylkesmannen bemerker at for virksomheter som er avhengig av sine kunderelasjoner, vil usikkerheten overfor kundene normalt være begrenset til den perioden ansettelsesprosessen pågår, og opphøre fra det tidspunkt ansettelsesforholdet er avklart. Potensiell skade for virksomheten vil først og fremst være knyttet til eventuelle begrensninger i muligheten til å ta på seg nye oppdrag dersom det er usikkerhet om vedkommendes fremtid i virksomheten. Dersom det eksempelvis kan påvises at man på det aktuelle tidspunktet er i en konkurranse og/eller i forhandling om oppdrag av en viss betydning, og hvor offentliggjøring av vedkommendes navn på søkerlisten til annen stilling kan medføre at firmaet ikke lengre er aktuell for oppdraget, kan det være at offentliggjøring vil medføre konkret skade av et omfang som gir grunnlag for å unnta søkeren fra offentlig søkerliste. Det må da også vurderes i hvilken grad vedkommende person som søker stillingen er avgjørende for

oppdragene/kundeforholdene. Vi kan imidlertid ikke se at det er konkretisert ulemper og skader for søkerens virksomhet i et omfang som tilsier unntak fra søkerlisten i denne saken.

I søknaden skriver den aktuelle søkeren at det kan være «uheldig for virksomheten at dette blir offentliggjort. Samtidig har jeg respekt for at kommunen ønsker å forholde seg korrekt til den nye offentleglova. Jeg håper imidlertid jeg gis anledning til å trekke min søknad, dersom formannskapet ber kommunestyret velge en annen søker.»

Fylkesmannen oppfatter søker slik at han kan være villig til å respektere en offentliggjøring i henhold til offentleglovas regler. Grunnlaget han oppgir for eventuelt å trekke søknaden, er ikke det forhold at navnet hans fremgår av den offentlige søkerlisten, men den omstendighet at formannskapet ikke innstiller på ham overfor kommunestyret. Fylkesmannen bemerker at det personlige ubehag ved at det blir offentlig kjent at man har søkt på en stilling uten å bli tilbudt jobben, ikke er et hensyn som gir grunnlag for å unnta vedkommende søker fra offentlig søkerliste.

Ordfører skriver også at andre hensyn har vært del av vurderingen, da han måtte «hensynta elementer som kunne få konsekvenser for framtidig rekruttering av rådmenn generelt og spesielt hvilken mulige konsekvens en søknad på rådmannstillingen i Berg kunne få».

Til dette bemerker Fylkesmannen at «konsekvenser for framtidig rekruttering av rådmenn generelt» ikke er et hensyn som kan vektlegges. Utgangspunktet er at det skal være offentlig søkerliste til alle offentlige stillinger, og jo viktigere stillingen er (f eks rådmenn), jo viktigere er prinsippet om åpenhet. At offentlig søkerliste kan ha negativ betydning for rekruttering til stillinger i det offentlige generelt, er en potensiell ulempe lovgiver har valgt å ikke ta hensyn til da offentlighetshensynet er prioritert.

Derimot kan det i den enkelte sak være at hensynet til å sikre kvalifiserte søkere til en bestemt stilling gjør det nødvendig å imøtekomme en søkers anmodning om konfidensialitet. Det må da bero på en vurdering av den konkrete situasjonen. Det er ikke gitt at en kvalifisert søker trekker seg fra søkerlisten selv om man ikke får innvilget sitt ønske om å unntas offentlighet. Dersom søker vil trekke seg fra søkerlisten, må det vurderes i hvilken grad det vil påvirke muligheten til å bekle stillingen. I en situasjon med andre kvalifiserte søkere gjør ikke dette hensynet seg særlig gjeldende.

Etter en samlet vurdering av det som fremgår av søkers anmodning i søknaden og ordførers redegjørelse, finner ikke Fylkesmannen det godtgjort at vilkårene for å unnta den aktuelle søkeren fra offentlig søkerliste til rådmannstillingen i Berg var oppfylt på det tidspunkt innsyn ble nektet.

Kommunens klagesaksbehandling

Berg kommune har saksbehandlet saken på en måte som krever særskilte kommentarer.

Offentleglova kapittel 4 har særskilte regler for saksbehandling og klage i innsynssaker som ikke er fulgt. Berg kommune har ikke gitt skriftlig avslag på innsynskravet, slik offentleglova § 31 krever. I avslaget skal det vises til det rettslige grunnlaget for avslaget, samt en grunngiving for de hovedhensyn som har vært avgjørende. Slik skriftlig grunngiving skal gis

snarest og senest innen ti arbeidsdager etter at kravet var mottatt, jf. offentleglova § 31 annet ledd.

Fylkesmannen viser videre til offentleglova § 32 tredje ledd, som krever at kommunen forbereder og avgjør klage over avslag på innsyn *uten ugrunnet opphold*. I offentleglovas forarbeider, Ot. prp. nr. 102 (2004-2005), står det følgende om hva dette innebærer (s. 153):

Etter føresegna *tredje ledd første punktum* skal klaga førebuast og avgjerast utan ugrunna opphald. Ordlyden er tilpassa formuleringa i forvaltningslova § 11 a første ledd for å få fram at også saksførebuinga skal gjerast raskt. Behandlinga av ei klagesak vil ta noko lengre tid enn behandlinga i førsteinstansen. Grunnen til det er blant anna at førsteinstansen må vurdere saka på nytt, og at ein stiller strengare krav til grunngiving av avgjerda i klagesaker. Ofte vil òg klagesakene vere noko meir kompliserte enn den typiske førsteinstanssaka.

Behandlingstid for førsteinstanssaker er fem dager, jf. offentleglova § 32 annet ledd. Det gis noe lengre tid til klagebehandlingen. Klagen ble sendt kommunen 23.6.2015. Den 2.9.2015 mottok Fylkesmannen i Troms klagesaken fra klager, hvor det opplyses at de fortsatt ikke har mottatt svar på klagen. Over to måneder behandlingstid uten noen form for svar på klagen er kritikkverdigg.

Fylkesmannen viser videre til at når en klage ikke tas til følge, skal kommunen tilrettelegge og oversende sakens dokumenter til klageinstansen, jf. forvaltningsloven § 33. I henhold til ordinær klageprosedyre etter forvaltningsloven skal førsteinstansen tilrettelegge klagesaken og oversende denne med dokumenter til klageinstansen *snarlig og uoppfordret*.

Fylkesmannen etterlyste klagesaken i brev av 8.9.2015, og ba om å få oversendt klagesaken innen 17. september. Da vi ikke hadde mottatt saken innen fristen, ba vi i purrebrev av 21.9.2015 om å få oversendt klagesaken umiddelbart. Etter dette ble saken etterlyst på telefon ved flere anledninger, og omsider mottak vi redegjørelse i saken den 15.10.2015.

Kommunens håndtering av klagen gir grunn til bekymring over kommunens etterlevelse av offentleglovas saksbehandlingsregler, samt kommunens klagesaksbehandling etter forvaltningsloven. Kommunens opptreden i saken gir grunn til å tro at klagesaken ikke ville blitt oversendt klageinstansen dersom vi ikke hadde etterlyst denne etter henvendelse fra klager, og deretter purret på den.

Fylkesmannen forutsetter at kommunen som forvaltningsorgan er godt kjent med både offentleglovas og forvaltningslovens regler om behandling av klagesaker. Fylkesmannen finner grunn til å be Berg kommune påse at kommunens prosedyrer for klagesaksbehandling etterleves.

Fylkesmannen i Troms fatter følgende

vedtak:

Klagen fra Folkebladet i sak om å unnta fra offentlighet søker til stillingen som rådmann, tas til følge.

Det var ikke adgang til å unnta søkeren fra offentlig søkerliste til rådmannsstilling i Berg kommune.

***

Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages. Klager anses orientert gjennom kopi av vedtaket.

Etter fullmakt

Jan-Peder Andreassen
kommunaldirektør

Marianne Hovde
fagansvarlig

Kopi til:
Folkebladet v/ Steinulf Henriksen

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ikke håndskrevne signaturer.